

ALTERNATIVA LIBERTARIA

Nº6
Gener
88

Dossier
ecologia

agustin rueda
del rei ni parlar.ne

TOTS al ORDINADOR
i mes

EDITORIAL

Ja estem amb vosaltres una vegada mes, malgrat que hem trigat mes d'un any i com que volem ser per començar a començar per poder ser. Hem recomenat basicament els/les mateixos/es pero hem canviat una mica el plantejament de la publicació, ens anima la mateixa idea i practica de la primera epoca, oferí una (no la) Alternativa Llibertaria, i perque ho sigui la teva participació es imprescindible.

S'han canviat alguna cosa, a part del format que ja t'hauras donat conta, altre es que a partir d'ara tindrem un tema central i en aquest numero es l'Ecologia i en el proper sera sobre Feminisme. Aquest dossiers tindran unes constants: Els acords que CNT, Bibliografia basica, Publicacions Actuals interessants, una entrevista amb grups o persones que lluitin en aquest tema. I tambe analisis i valoracions sobre el Moviment aqui i ara.

En general volem que A.L.L. serveixi pel debat, la discussió a part de les informacions puntuals i concretes que sigui util i enriquidora per nosaltres mateixos/es, per la CNT i en general per totes les persones i grups del Moviment Alternatiu i antiautoritari. Resumim que sigui de veritat una Alternativa llibertaria practica i coherent.

Fins all de Març.

Salut i moltes Alternatives Llibertaries en l'anarquic any 1988.

S.A.S. de Barcelona.

**ALTERNATIVA
LIBERTARIA**

SI VOLS SUSCRIBIR-TE A L'ALTERNATIVA
LLIBERTARIA per 6 números (1 any)

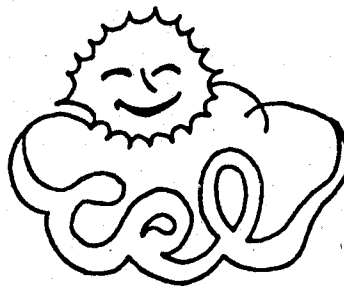
Preu normal: 500 Ptes.

Preu de suport: 1000 Ptes

PREUS PER ENVIAR A PERSONES DE DINTRE
DELS TERRITORIS SOTMESOS A L'ESTAT ES-
PANYOL.

INDEX

	Pag.
Editorial. CEL...	2
Tots a l'ordinador..	3
Agustí Rueda	4
Cas Juanjo Fdez. ...	7
Acords CNT	8
Vigencia lluita antinuclear.....	9
Cas "CASON"	14
Manifest CEPA. .	16
Entrevista A.Bici	17
Bibliografia	14
L'Esperanto	20
Anarquisme i Eco- logia	21
Més enlla de l'- empresa	22
Notis breus	23

El C.E.L. (Col.lectiu Ecologista Llibertari) sort de la necessitat de treballar els temes ecologistes desde un punt de vista llibertari i principalment entroncant les lluites sindicals i ecologistes. Pensem que aquesta relació no es incompatibles sino molt necessaria.

El CEL. es una part més de CNT, i en concret de la SAS (Secretaria d'Acció Social), es un col.lectiu que agrupa a la gent interesada en la Ecologia i el Mitga Ambient que esta afiliada a CNT i es una eina per desnvolupar les practica i lluites ecologistes en general i de/i en la CNT en particular. Per treballar per exemple tots el temes que han sortit en aquesta publicació i molts mes fins que tinguem una societat que no exploti ni a la persona ni a la natura.

1988=1984: TODOS EN LA COMPUTADORA

Para 1988 tenía el Gobierno previsto que comenzase a funcionar el nuevo modelo del Documento Nacional de Identidad informatizado, pero según todos los indicios tampoco será posible. Ya son diez años de retraso. Aleluya.

El nuevo carnet será metalizado y la policía al requerirlo podrá introducirlo en la terminal de ordenador de su coche patrulla y ver en la pantalla los antecedentes del sospechoso. El director de la policía, José María Rodríguez Colorado, explicaba en octubre ante el Congreso de los Diputados que el nuevo DNI tendrá un formato y una descripción de datos semejante al adoptado en Alemania, y que se considera el de mayor control de toda Europa.

"Los alemanes —dijo Rodríguez Colorado— estuvieron tres años haciendo pruebas antes de ponerlo en funcionamiento. En esa fase nos encontramos nosotros, pero todavía no hemos dado con el modelo esencial".

Aunque el director de la policía preveía para finales de este año que el DNI metalizado estuviera listo, algunos expertos piensan que no se pondrá en marcha este sistema hasta finales de 1988 o incluso 1989, ya que actualmente lleva un retraso de diez años, puesto que en 1976 el decreto que regulaba el carnet de identidad ya se refería a la próxima fabricación de un modelo infalsificable.

Los datos de los ciudadanos estarán archivados informáticamente en el ordenador que posee la policía en El Escorial, alrededor del cual trabajan doscientos funcionarios. La computadora, de nombre Berta, es un modelo Siemens 7760 semejante al utilizado por la BKA (la Oficina Federal Criminal alemana) que se conoce popularmente como *La Araña*, por

las redes de información que es capaz de tejer.

Sin ánimo de asustar, ni provocar, citaré algunos ejemplos de lo que es capaz de hacer dicha computadora, según las informaciones recogidas de la prensa y las que ofrecen los ciudadanos alemanes en sus denuncias ante los tribunales. Se puede controlar la correspondencia por el acceso del ordenador policial a los ordenadores de Correos para obtener información de las suscripciones a publicaciones, lo que permite conocer la línea ideológica del sospechoso.

También puede controlarse el teléfono particular mediante el ordenador que fija

desde una central telefónica digitalizada las llamadas recibidas, desde qué número de teléfono está efectuada la llamada y la radiografía de la voz de la persona que ha llamado.

Asimismo, la supercomputadora policial puede acceder a los sistemas informáticos de los bancos para el control de las cuentas corrientes, a los datos de alquiler de viviendas y a todos aquellos de carácter ciudadano recogidos por los ayuntamientos.

Creo que viene al caso recordar el adagio de La Rochefoucauld: "Aquél a quien cuentas tu secreto llega a ser dueño de tu libertad".

Con el nuevo DNI, se podrá controlar la correspondencia de los ciudadanos, obteniéndose información de las suscripciones a publicaciones, que daría un perfil ideológico del sospechoso.

Tots a l'ordinador de la Policia

◇ Madrid. — L'1 de gener de 1990 entrarà en vigor el nou carnet d'identitat, que serà fabricat amb tècniques exclusivament informàtiques. A partir d'aquesta data, les dades personals i les empremtes digitals de tots els espanyols quedaran emmagatzemades al banc de dades de la Policia, conegut amb el nom de *Berta*, segons publica la revista *Panorama*. Els ordinadors de Berta són en un local situat a la carretera del Escorial, que ocupa 132.000 metres quadrats.

La policía de Barcelona inaugura su nuevo centro de informática

EL PAÍS, Barcelona

Los mandos policiales y gubernativos de Cataluña inauguraron ayer el nuevo centro del Servicio Regional de Informática, ubicado en un antiguo edificio situado en la calle de Guadalajara. Los mismos mandos condecoraron horas antes a los agentes que dismantelaron la estructura de ETA en Cataluña y detuvieron al comando *Barcelona*.

El nuevo centro informático, que cuenta con más terminales y mayor espacio, está conectado a la base de proceso de datos de El Escorial, desde donde se centraliza la información policial de todo el país. Desde aquí se puede saber si un detenido tiene antecedentes o está reclamado y comunicárselo a las patrullas de calle en cuestión de segundos.

EL PAÍS, viernes 2 de octubre de 1987

ANTONIO ESPEJO

Un agente uniformado, trabajando en una de las nuevas terminales policiales.

AGUSTIN RUEDA NO T'OIBLIDEM

Una vida quebrada a golpes. Toda muerte sacraliza, pero en este caso, al convertir el hecho en suceso, la prensa la ha distorsionado, quedándose con lo monstruoso, lo diferencial, oscureciendo a Agustín Rueda hasta robar su recuerdo a la gente que lo trató. En este tipo de muerte, asesinato, muerto por algo o en nombre de algo es fácil caer en un olvido interesado o devenir héroe, fetiche de pocos. Agustín nunca quiso ser héroe. Trataremos aquí de acercarnos a su biografía y a sus escritos, para recuperar su imagen de hombre normal, que incluso muere de forma —aún más cruel y aberrante— «normal», porque es normal que cierta gente sea cruel y aberrante, y que la víctima sea un Agustín Rueda Sierra, trabajador y libertario.

Nació el 14-11-52 en una barraca de la Colonia de Sallent, pueblo minero con importante porcentaje de inmigrantes. Madre tejedora y padre minero que, con el drama de la miseria habitual en la época, no conseguirán algo semejante a un piso hasta el 56, concedido por la empresa. Esta Colonia donde nace será objeto de reflexión constante a lo largo de su vida; su pensamiento remitió a ella en todo momento. Acude a la escuela —otro hito— hasta el 8-7-66 en que finalizados los estudios primarios topa con su condición de hombre pobre: ha de conseguir trabajo. Cuatro años de aprendiz de matricero en una empresa auxiliar del automóvil (Metalauto entonces, AUTHI luego, al cambiar de propietarios. Ahora COMMETASAY) a 8 km. de la Colonia.

Es fácil adivinar los componentes del cuadro que le llevan a tener ya en esos momentos una conciencia inicial de explotado.

Su respuesta, sin embargo, no es encuadrarse en un partido, hacerse cuadro. No se politiza por un ansia abstracta de libertad, por el Vietnam o por el mayo del 68. Lo inmediato le oprime y le impacta; así pues, luchará en un terreno inmediato.

Tratando de vencer la apatía tradicional —el ciclo explotación-misericia-

ocio brutalizado repetido todos los días hasta la inevitable enfermedad o despido— intenta dinamizar el barrio. Crea un Club Juvenil, consigue proyecciones, conferencias, recitales de cantautores... Apasionado del fútbol (carece del snob desprecio hacia el deporte tópico entre jóvenes que se sueñan distintos) consigue crear un equipo al que también siempre volverá su recuerdo. Tiene 18 años.

EL ACOSO

El aprendizaje parece haber sido en varios sentidos. En abril del 71 deja la fábrica y, luego de dos trabajos cortos como montador en una mina y en una fábrica de tejidos, logra trabajo en Sallent. En el 2-72 se produce la huelga y encierro de los mineros de Balsareny y Sallent. Agustín se vuelca: asambleas informativas, manifestaciones, grupos de ayuda... Llega a reunir a los comités en su casa a falta de lugar mejor. Consecuencia lógica: en septiembre es expulsado del trabajo. Los caciquillos industriales de la comarca ven en él un enemigo.

Continúa sin embargo ligado al lugar. El 17-11, en el cruce de la salida de la Colonia con la carretera, muere atropellada la madre de un compañero. Otra consecuencia más de la explotación y la miseria de condiciones de vida de la Colonia. En la manifestación subsiguiente, 19-11, es detenido, buscado expresamente en su casa por la policía. Ingresa en la Modelo, de donde saldrá en febrero del 73. Es el fin de una época. Agustín co-

La alfombra

M. VÁZQUEZ MONTALBÁN

Debajo de la alfombra había un cadáver. Nadie sabe ni a ciencia cierta ni a ciencia incierta cómo fue a parar bajo esa alfombra un cadáver tan enorme, tan morado, tan ostensible en su día, pero la escoba no hizo distinciones y barrió bajo la alfombra tanto las memorias antiguas como las modernas, y sobre todo barrió todo deseo que conllevara voluntades excesivas. Diez años son la mitad de 20, medio tango apenas, y esos años de ocultación del cadáver jurídico del anarquista Rueda se los reparten equitativamente el Gobierno de UCD y el del PSOE. Al parecer, funcionó un consenso de centro izquierda para que un objeto volante no identificado, un anarquista al fin y al cabo, no se convirtiera en un factor de desestabilización de táticos consensos.

Ha habido otros cadáveres, inexplicables aparecidos sobre las moquetas del nuevo poder democrático, pero ha sido imposible aplazarlos y al menos se han tenido que urdir mentiras y verdades de urgencia para que el poder enseñara las manos sucias cubiertas con los guantes de la verosimilitud jurídica. De haber sido la CNT lo que era en los años treinta, el cadáver atormentado de Rueda hubiera ocupado todo nuestro horizonte democrático, como una montaña insalvable y acusadora. Pero la endebles política de la actual CNT ha permitido que el asesinato de Rueda se colocara el último de la lista, para que los pros y contras del crimen se beneficiaran de 10 años de aplazamientos. En esta cultura que compartimos, cultura de consumidores y contribuyentes, lo único que realmente desgrava es el olvido.

Pero el cadáver de un hombre todavía no es el cadáver de un sapo que una democracia deba tragarse para seguir pareciendo que es una democracia. Dar una sanción ética a este crimen miserable no es sólo una causa de la CNT, sino la causa de todo y todos los que quedan a la izquierda de la nada. Seríamos todos unos miserables al servicio de una democracia miserable si no hiciéramos de la muerte accidental de este anarquista una razón de ser o no ser de una democracia tan llena de alfombras que ya son moquetas.

Ajoblancos nº 33

MAYO 78

mienza a exigirse a sí mismo. Vuelve a Sallent, pero para las autoridades y la escasa gente de orden se ha convertido en la bestia parda. No le dan trabajo. Lo consigue esporádicamente, como albañil o como temporero en vendimias y recogidas de fruta. La vida le arrincona. Su madre queda ciega. El Club juvenil —fundamental como dinamizador— es cerrado por la empresa y la guardia civil con la típica excusa banal: les acusan de robar unas cajetillas de tabaco. La tensa situación se rompe con la llamada a filas.

El 9-5-74 se incorpora a Infantería de Marina en Cartagena. Luego, Ferrol, el 26-6. El 17 muere su padre, tuberculoso, debilitado por la miseria. Hay pocas noticias de su mili. Escribe poco a Sallent y sólo acude para los funerales de su padre y de su madre, fallecida el 31-12-74. Se queda sin casa. Se licencia el 28-10-75 y reaparece en la Colonia.

LA AVENTURA CONSEQUENTE

A su vuelta continúa el acoso. No hay ningún trabajo para él, pero su presencia dinamiza al grupo joven del barrio. No olvida la importancia de la diversión y organiza un torneo de fútbol, afición de toda su vida. En abril del 76 pasa por primera vez a Francia para ayudar a un desertor de la Colonia.

El 14 llega su 1.ª carta. Ha tomado contacto con los exiliados de Perpiñán y vive encima de la Librería Española. Al poco tiempo una bomba vuela la librería y destroza la casa. Trata por todos los medios de llevar una vida propia, independiente de la política y de la existencia viciada del pequeño círculo de exiliados. Recoge fruta en Ceret y trabaja el campo en Cornellá de la Rivièrre durante varios meses.

En octubre llega clandestinamente a Barcelona. Pasa libros y panfletos libertarios. Vuelve a Francia con desertores para retornar en noviembre a la Colonia. Necesita Sallent, pero las autoridades le rechazan. Otra vez el acoso. No quiere ser una carga para su hermana y duerme en un piso que la empresa, dueña de todo, ha concedido graciosamente a un grupo musical para sus ensayos. Enterada la dirección, clausura el piso. Va a vivir a una masía abandonada próxima a la Colonia. Por supuesto, no tiene trabajo. Hay que escapar al acoso.

Ya con pasaporte, en febrero del 77, vuelve a Perpiñán. Entra en contacto con un grupo autónomo libertario, pero en absoluto renuncia su vida. No es un siniestro terrorista profesional. Su único dinero procede del trabajo del campo. Vive pobremente, fuera de Perpiñán y vuelve a jugar al fútbol, en el SMOC. Un labrador jornalero libertario que juega al fútbol es algo bien distinto a un revolucionario profesional.

El 15 de octubre del 77, sábado, a las 6 de la mañana es detenido en la frontera, en tierra española. Excesiva buena fe y un claro chivatazo.

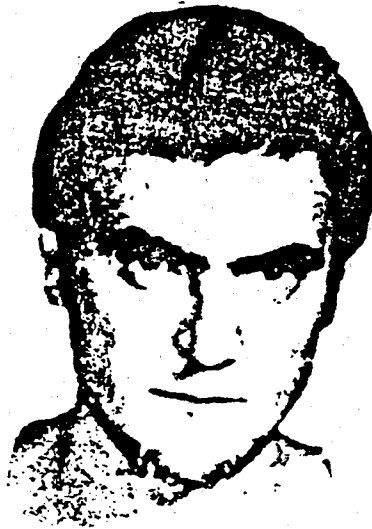
ULTIMA CONSECUCENCIA: CARCEL

Pasa 3 días en la comisaría de Layetana de donde le llevarán a Figueras, a restablecerse de la paliza. A fines de mes pasa a la cárcel de Gerona. Entra en contacto con COPEL y se convierte en miembro activo, tratando de hacer tomar conciencia en el interior y de coordinar las actividades en el exterior, siguiendo la línea de COPEL que tanta hostilidad y silencio ha tenido en la prensa y los bienpensantes partidos.

Los abogados Vidal (C. Propresos CNT) y M. Seguí (familiares y amigos presos políticos) parece que se encargarán de su caso. Sólo el 1.º le vio; una vez y al principio. Como consecuencia de su trabajo en COPEL, es trasladado el 1-1-78 a Carabanchel. Sus abogados, en principio, ni se enteran. Hay un sospechoso silencio administrativo y un notable desconcierto. El Comité propresos de Madrid indaga en Carabanchel y recibe el aquí no está por respuesta. Son meses duros en COPEL y Agustín tiene abogado de oficio.

El 2 de marzo el Comité de Solidaridad de Sallent se traslada a Madrid y contacta con Anabela Silva, a quien encarga la defensa del caso. Para entonces el caso ya es otro. Es la cárcel en España. Conocedor de las razones y de las consecuencias de la miseria, Agustín Rueda no distinguió entre políticos y comunes, y se entregó de lleno a COPEL. Por ello nunca llegó a

ver al juez. Tuvo otros jueces; sus mismos verdugos. Murió el 14 de marzo, a las 7.30, debido a un shock traumático como hizo constar el doctor Gregorio Arroyo. Nadie le vio después de la brutal paliza. Trasladado el cadáver a Sallent fue enterrado sin permiso, incluso sin el de Sanidad. Había que evitar escándalos. El director de la cárcel y 10 funcionarios están procesados —como en su tiempo el inspector Maturte— pero a ellos no les juzgarán sus carceleros ni sus encarcelados. Ellos están en un país de derecho.

Dins d'aquet regim autodenominat "democratic" a les pressons se-
gueixen el funcionaris de sempre
aplican les seves lleis: la tor-
tura i la repressió.

El cas d'Agustín Rueda no es
aïllat i tots els seus companys
encara saben i reben la repressió
de les seves denúncies de tortura
i de testimonis.

Després de 10 anys la farsa
del seu judici ens fa veure la
realitat de la "Justicia".

Després de superar tots els
entrebancs posats : canvis de
jutge, advocats etc, promoguts
per els mateixos que van defensar
els implicats en el 23 F.

No podem esperar res d'un judici
on els implicat hi formen
part.

Els acusats segueixen cobran el
80 % del sou de funcionari,
además del nou sou d'un altre
treball.

Els mitjans de comunicació al
servei de l'Estat, poca cosa diuen :
Silenci, perquè la informació clara
i neta seria una denúncia per el
govern socialista que no ha fet
i no farà res, perquè la repressió
tant a fora com a dins de les
pressons desaparegui.

Tot al contrari, les relacions
de Felipe amb Alemanya son les
d'un alumne amb el seu professor
per aprendre com es pot reprimir
i controlar a tots els que no
estem d'acort en l'opressió
que cada cop més estem rebent

Però sempre hi haurà algú que segueixi
denunciant tortures i repressió.

AGUSTIN RUEDA CARCEL CARABANHEL PALIZA FUNCIONARIOS LLAY
HAYANA DIA 15 DESPACHO
ANABELA

TENGO SENTIMIENTO COMUNICARLE QUE DIA HOY HA FALLECIDO SU HIJO
AGUSTIN RUEDA SIERRA RESTOS MORTALES EN DEPOSITO DEL INSTITUTO
ANATOMICO POPENSE EN CALLE SANTA ISABEL SE TENDI PESAME
DIRECTOR CENTRO PENITENCIARIO

Agustín Rueda, cadáver: lo mataron a pelos en Carabanchel

DEL REI NI PARLAR-NE

La llei de Premsa que el ministre D'Informació y Turismo, Manuel Fraga va fer aprovar el divendres Sant de l'any 1.966 proclamava en el seu primer article la plena llibertat d'expressió, així sí tot seguit, en el segon article enumerava una llarga llista de temes prohibits.

Han passat 21 anys, i aquella llei de Premsa no ha estat derogada ni tampoc substituïda per una altra.

Es considera que el principi de llibertat d'expressió que estableix la Constitució és suficient. Però sempre hi ha la possibilitat de trobar un article segon, fins i tot al text constitucional. Hi ha un article

segon no escrit, que considera intocables al Rei, l'Església i l'Exèrcit. Així els que escriuen han de anar autocensurant-se si no volen perdre el lloc de treball o passar el Nadal darrera els barrots de la pressó.

A vegades algú creu que relatar la historia i els fets passats sense adjectius, no pot ser mai injuriós.

Juanjo Fernández així ho va creure i en un article publicat al Juny de 1.982 al semanari Punto i Hora sobre els Mundials de futbol que es celebraven aleshores a l'Estat Espanyol, en un paragraf se l'hi va acudir fer referència a uns fets històrics que relacionaven el passat del monarca amb el règim franquista.

Juanjo
Fernández

Per aixó va ser processat a la Audiència Nacional l'abril de 1.984, s'en va sortir amb l'absolució.

La sentència entenia que l'article no tenia ni paraules ni frases que objectivament es poguessin considerar injurioses contra el cap d'Estat.

El fiscal va recórrer la sentència davant el Suprem i el passat 19 d'Octubre el tribunal condemnava a Juanjo Fernández a una pena de 6 anys i un dia de pressó major amb les accesories de suspensió de càrrecs públics, dret al sufragi i a l'exercici de la professió de periodista, durant el temps de la reclusió.

Diferents entitats i collectius del món de les lletres, el dret el teatre etc. han creat un comitè de solidaritat amb en Juanjo Fernández.

CNT

ACORDS DE LA CNT SOBRE ECOLOGISME I
MEDI AMBIENT.

CNT com organització anarcosindicalista que es planteja i lluita per una societat llibertaria, per un futur proper en la que no s'exploti ni a la persona ni a la natura, ha de participar activament en les lluites ecologistes, perquè CNT a l'hora de defensar els interessos de les/els treballadors/es ha de tenir en compte que com a persona hi ha necessitats vitals i naturals que xoquen amb el desenvolupament consumista i ilimitat del desenvolupament capitalista i que han de defensar-se de les agressions contra la seva salut, forma i qualitat de vida, tant en el seu lloc de treball com fora d'ell.

Veiem que aquestes agressions es concreten en:

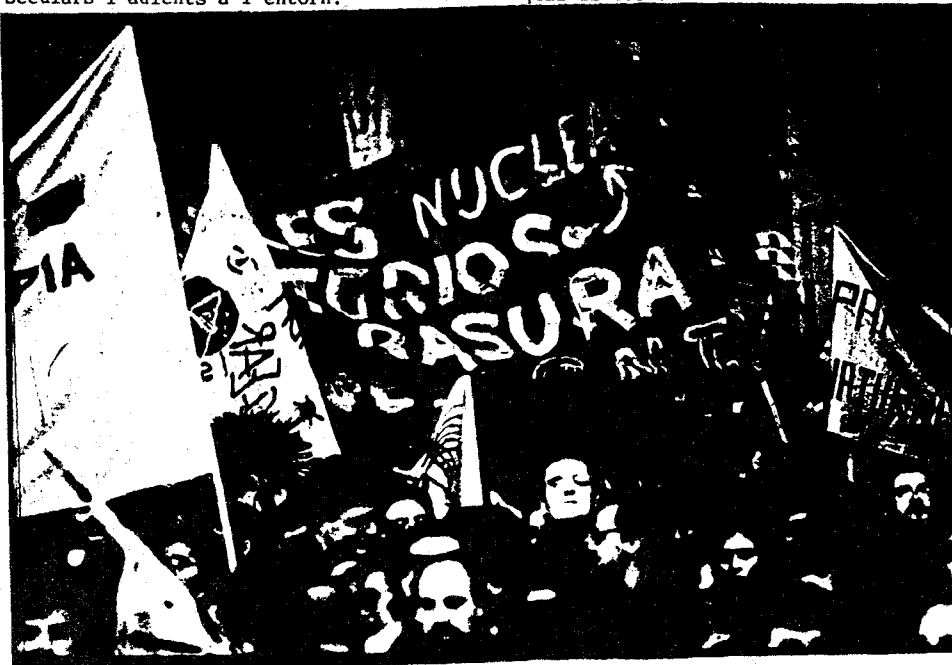
- Empobriment constant de la terra, amb la desforestació i desertització permanents i progressius.

- Deterioració ecològica amb matisos de catàstrofe a tot el Tercer Món, a causa entre d'altres factors a l'aplicació de tècniques i filosofies d'exploració del medi alienes als costums i formes seculars i adients a l'entorn.

- Degradació de la salut, l'alimentació i tota la qualitat de vida en la totalitat de les societats i cultures del Planeta. Especialment cal fer esment del perillós augment en els graus de contaminació a tot nivell, amb fenòmens tan devastadors com les pluges àcides, marees negres, etc.

- Utilització inadequada de determinades fonts energètiques així com la potenciació d'alternatives incontrolables per el conjunt de la societat (energia nuclear, Cal no oblidar en aquest sentit la intrínseca relació que aquest estat de coses guarda amb la glorificació de la disbauxa que s'implanta en totes les facetes del consum, la producció (de matèries primes, d'energia, etc.)

- La lluita ecologista, en aquest últim quart de segle ja no és una necessitat ideològica de recolzar una sèrie de lluites justes i conyunturals o per tenir una forma de vida conseqüent amb les nostres idees sino, que ja és una necessitat vital per mantenir amb vida i en condicions aquest planeta i no hipotecar definitivament la societat futura per la qual lluitem.

Epinem que per aconseguir una societat en equilibri amb el medi i tenir una qualitat de vida hi ha que:

- Potenciar la utilització dels recursos naturals, renovables i biodegradables
- Màxima conservació de l'entorn natural arbitrants mides efectives de protecció per totes les àrees i espècies amb valor..
- Oposició a la creació de grans infraestructura i restricció forta del transport privat i potenciació del transport col·lectiu i preferentment els mitjans no contaminants.
- Potenciar noves formes de producció i consum basades en petits i mitjanes unitats garantint la superació de la divisió i jerarquització del treball que permetin l'autogestió generalitzada, adopció de tecnologia tove (no contaminants, reciclable...)
- Consecució del més gran equilibri possible a nivell local entre població i feina i entre població i equipament amb el fi d'assolir un més grau d'autosuficiència possible.
- Introducció en els nostres esquemes vitals de la necessitat de l'equilibri físic personal, tant amb nosaltres mateixos com amb la mateixa natura.
- Potenciació de les alternatives i pràctiques de la vida natural (Experiències neo-rurals, medicina preventiva i natural etc etc.

Dins de l'acció ecologista de la CNT té un paper molt important l'exigència de desnuclearització total tant de l'energia nuclear civil com militar per tant proposem:

- Una Moratoria nuclear que comporti la no posta en marxa de les grans centrals nuclears en projecte i la paralització de totes les que estiguin en funcionament actualment.
- L'absència permanent d'armament nuclear i prohibició del seu transport.
- Prohibició de enmagatzement i transport de residus radioactius.
- L'adopció de mides de prevenció i control radioactiu davant propers accidents, així com la constant informació dels perills de l'energia nuclear i de qualsevol variació a l'índex de radioactivitat que es detecti al nostre territori.
- L'estudi i immediata posta en marxa d'un pla energètic basat en l'aprofitament

d'energia renovables (solar, eòlica...) i la producció descentralitzada d'energia, la utilització de recursos energètics locals i l'estalvi i bona administració en el consum d'energia. D'altra banda cal potenciar la concientització de que no es pot separar el fet social i el laboral perquè l'ecologia entronca directament molts vegades amb la lluita sindical, sobretot en els temes de seguretat i higiene als llocs de treball, principalment a les empreses químiques, papereres etc. Per aquests sectors hi ha que realitzar estudis sobre el seu impacte en el medi ambient, així com denunciar els efectes nocius per als mateixos treballadors/es i també els ritmes i condicions de treball nocives per la Salut. CNT ha d'anar materialitzant alternatives a les indústries nocives i contaminants i nar analitzant sector per sector fins aconseguir la conservació del medi ambient i la millora de la salut i condicions de les/els treballadors/es.

Per aconseguir els objectius exposats abans la CNT mitjançant de les Secretaries d'Acció Social es dotarà de Col·lectius de treball formats per persones afiliades a CNT que estiguin interessades pel tema per fomentar la lluita i la consciència ecològica tant a nivell intern com a la població en general. Aquests col·lectius ecològics de CNT han de participar en les Coordinadores i grups ecologistes amb pràctiques autònomes, antiautoritaris i en les campanyes i activitats que considerem d'acord amb els nostres objectius i acords.

També hauran d'aportar els seus estudis alternatives i suports als sindicats que els afectin aquelles resolucions que elaborin.

AQUESTS ACORDS ES VAN DECIDIR AL X CONGRES DE LA CNT a MADRID al Juliol de 1987.

Confederación Nacional del Trabajo.

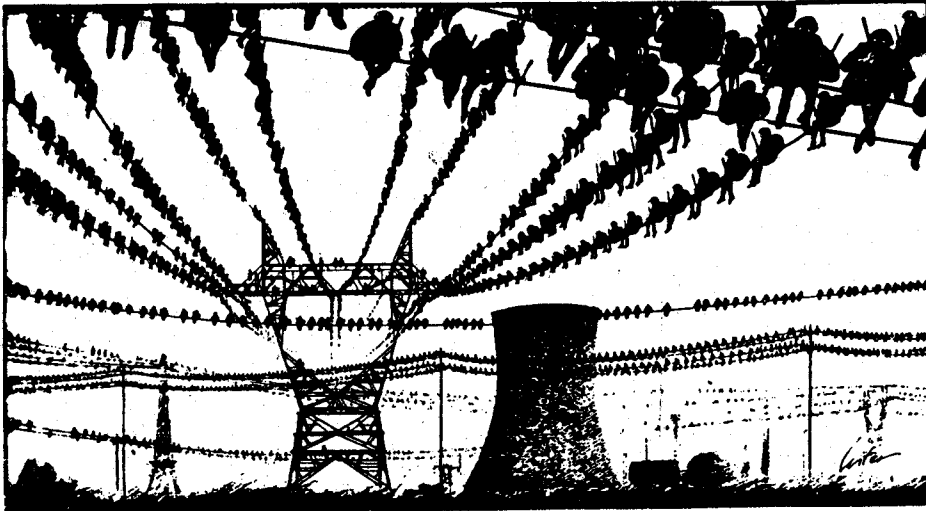
CNT

VIGÈNCIA DE LA LLUITA ECOLOGISTA

D'ençà l'explosió de la primera bomba atòmica sobre Hiroshima, la radioactivitat d'origen artificial present al planeta no ha fet sinó augmentar. Foren, primer, les proves nuclears a l'atmosfera realitzades en el context de guerra freda entre l'Est i l'Oest, que tingueren el seu màxim ellà pels anys cinquanta. Després, al convenir-se la prohibició d'aquestes, foren les proves nuclears subterrànies, amb l'inevitable pas, més tardà, de la radioactivitat a la superfície. La indústria electro nuclear, fonamentada a l'origen en l'experiència dels prototipus de reactors atòmics que serviren per a fabricar les primeres bombes, consolidava la seva hegemonia als anys seixanta; a la dècada següent, la "nova" tecnologia de l'àtom i els focus contaminants de les seves instal·lacions s'estenien des dels grans centres multinacionals a la perifèria del sistema industrial, poc a poc que s'accelerà a partir del final de la dècada, quan l'accident de 1979 a Harrisburg paral·litzà els programes de nuclearització als Estats Units i les companyies elèctriques nord americanes hagueren d'amortitzar les fabuloses inversions immobilitzades en el negoci. Es desplegava així sobre el planeta una xarxa de centrals nuclears interdependents que multiplicava els grans focus de contaminació i les probabilitats d'accident, sobretot a l'hemisferi nord i més en especial a Europa, on acabaríem localitzant-se la meitat del parc de centrals nuclears existent al món.

A Catalunya, la primera central, Vandellòs 1, entrà en servei el 1972. Feia quatre anys, des de 1968, que funcionava la primera central de l'estat, José Cabrera, a Zorita, i només un any que havia entrat en servei la segona, Geróñe. Paral·lelament, la tendència citada cap a la multiplicació i universalització dels focus de contaminació radioactiva i vers l'augment de la radioactivitat de fons del planeta es veia reforçada alhora per la carrera armamentista, motor de la investigació en aquest camp, centre-

de sobretot en el desenvolupament de nous dispositius bèl·lics nuclears, destinats a aquells indrets del planeta assenyalats per les seves avantatges geoestratègiques, i ara mateix a l'agrupament exterior, segons els projectes en marxa de la Iniciativa de Defensa Estratègica nordamericana, l'anomenada "guerra de les galàxies".

A partir de meitat dels anys setanta, la crisi del petroli i el paper jugat per les noves tecnologies en el desenvolupament econòmic marcaren l'ampliació dels usos de la tecnologia nuclear. Gràcies a la progressiva especialització del mercat en les societats industrials, les instal·lacions radioactives passaven a guanyar un lloc més proper en la quotidianitat de la gent: parallamps a fàbriques, edificis públics i àdhuc immobles de veïns; dispositius anti-incendis a grans magatzems i oficines; medicina nuclear davant els avenços del càncer; multiplicació de pantalles de raigs catòdics a un àmbit laboral cada cop més informatitzat... La ignorància general sobre les conseqüències medioambientals d'aquestes aplicacions determinaria que fossin acceptades massivament per part de la població, en contrast amb el rebuig que sovint desperta tot allò relacionat amb els usos més convencionals de l'energia atòmica.

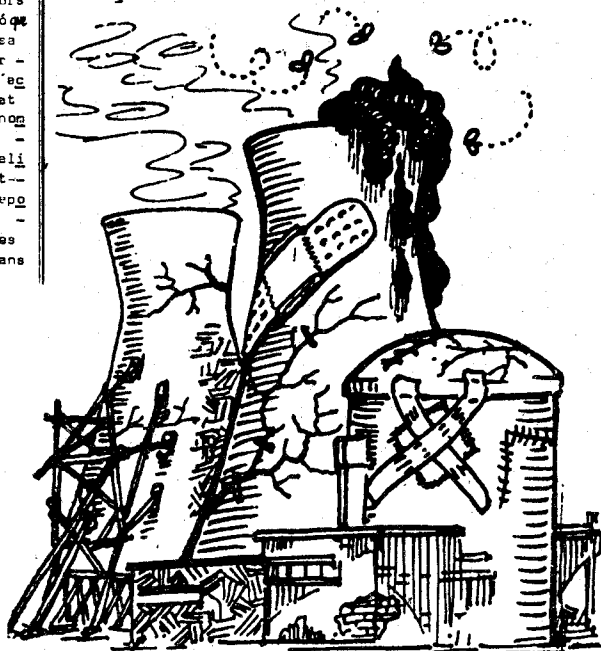
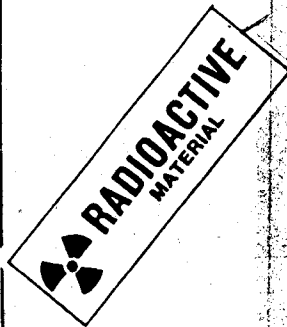
L'impacte d'aquestes aplicacions "menors" de l'energia nuclear -bé que, comparativament, poc significatiu a efectes de la seva aportació a la radioactivitat de fons del planeta- pot resultar molt important per a la vida concreta de sectors més o menys restringits o extensos de població que de forma més o menys permanent es trobi sotmesa a la seva àrea d'influència. Seria el cas, per exemple, de qui localitzés el seu habitat o l'activitat laboral o d'estarje o l'entorn immediat o proper a aquestes instal·lacions petites, només a través de difícil justificació i control, i sovint manipulades per personal poc o gens qualificat, les quals es concentren majoritàriament a les grans aglomeracions urbanes, on la sobreposició i interrelació d'activitats i contactes personals dificulta l'estricta aplicació de les mesures de seguretat adients, l'adopció de plans

10-12-87

Diari Barcelona

Retiren parallamps radioactius d'amagat

○ Barcelona. - L'empresa madrilenya Medyred, contractada per Enresa, va recollir entre els dies 23 i 27 de novembre tres capsals de parallamps radioactius a Catalunya. Els capsals recollits representen la resta "retirada immediata" per diverses circumstàncies. Un dels elements va ser afectat per l'incendi de la fàbrica Valentine, de Montcada. Enresa s'ha negat a fer públic quin és el magatzem autoritzat on s'han traslladat aquests residus radioactius.

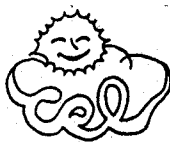
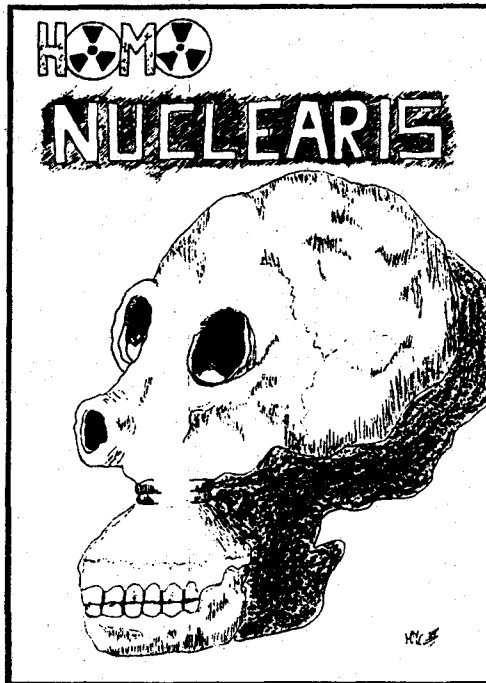
d'emergència parcel·la i el seguiment d'incidències o d'accidents radioactius, que el més sovint passen inadvertits per tothom.

La catàstrofe causada per l'accident de la central de Txernòbil a l'abril de 1986 assenyalava una nova inflexió en la història de la indústria nuclear. Fama molts els països que arran d'aquest fet replantejaren el seu futur energètic i la conveniència d'abandonar l'opció nuclear. L'impacte radiològic del núvol format en aquella ocasió arribà arreu del món, però sobretot a Europa, on la gent, el sòl i les collites en resultaren fortament irradiats. També a l'estat espanyol, encara que en menor intensitat. Si en altres llocs generaren un moviment d'opinió fortament antinuclear que garantia uns certs plans desnuclearitzadors de la societat civil, a Catalunya la minimització del problema, l'ocultació dels mesuraments de contaminació enregistrats i la incapacitat de les organitzacions de base permeteren de mantenir el clima propici per a seguir en marxa sense greus entrancaments Vandellòs 2, cosa que es féu efectiva el desembre de 1987, en que la nova central va ser connectada a la xarxa elèctrica, enmig de la indiferència general. A escala mundial, mentre tant, les grans multinacionals del sector dissenyaven una estratègia per a eternitzar el seu domini econòmic: a curt plaç, retorn a la política de petites centrals nuclears, que per la seva menor potència implica menys inversions i, a més, a més del punt de vista de la seguretat, intentarien ser justificades amb l'argument del seu menor impacte ambiental i, conseqüentment, imposades allà on la consciència antinuclear fos més migrada; a llarg plaç, substitució de l'actual tecnologia de fissió per la tecnologia, encara en fase experimental, de fusió nuclear, que malgrat ser també contaminant, és considerada avantatjosa per les seves majors garanties de seguretat i per que no comporta el problema dels residus radioactius.

En el domini militar, a ningú no escapa que l'acord "doble zero", signat el desembre passat per les grans potències, afecta només al 5% de l'arsenal estratègic mundial. Els Estats Units anuncien d'immediat que continuarien el seu programa de "guerra de galàxies". D'altra banda, no s'imagina que el material radioactiu contingut als míssils "destruïts" serà utilitzat com a matèria prima a les centrals nuclears i per a la fabricació d'altres tipus de míssils que han restat al marge de l'acord.

Tot apunta a que la lluita antinuclear segueix sent una exigència prioritària del temps que ens ha tocat viure. El dubte es pot presentar, en tot cas, a l'hora de plantejar-nos si arribarem a temps.

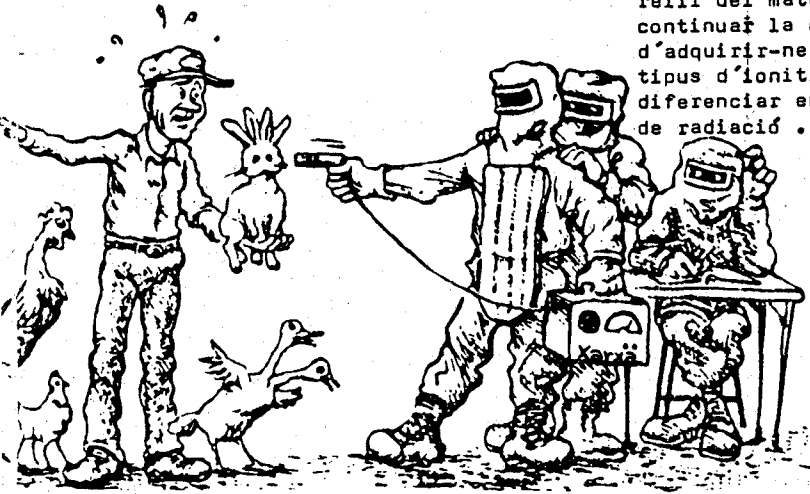
Col·lectiu Ecologista Llibertari
(adherit a la Xarxa Ecologista i Alternativa)

Els col·lectius de base agrupats a la Xarxa Ecologista i Alternativa inicien una campanya de venda de bons per a l'adquisició d'un comptador de radioactivitat tipus Geiger-Müller. Es tracta d'una - iniciativa de caràcter instrumental adreçada a dotar el moviment antinuclear de medis de control propis que facilitin diagnosticar per si mateix sobre algunes incidències puntuals de la radioactivitat detectables al nostre territori. Malgrat les limitacions tècniques pròpies d'aquests tipus - d'aparells (que disposen d'una - sensibilitat prou notable, entre 10^{-4} i 1 rem/hora, bé que no distingeixen entre els diferents tipus de radiació: α , β , i γ), el seu ús metòdic i sistemàtic en un àmbit territorial concret representa una garantia de control radiològic que avui per avui les diferents administracions de l'estat són incapaces de proporcionar per causes de la seva manca d'independència respecte al complex nuclear, en el

que mantenen els seus interessos estratègics militars, basats en la utilització logística de les armes atòmiques. La instrumentació de sistemes de detecció autònoms pot servir per a denunciar irregularitats comeses per la indústria nuclear en el seu funcionament quotidià i que l'administració pública ignora per negligència interessada o amaga amb el pretext de no alarmar la població; també, en situacions excepcionals degudes a catàstrofe o accidents, per a contrastar amb dades no oficials els mesuraments declarats pels governants i la conveniència de les mesures de protecció civil arbitrades.

Els bons d'ajut de la campanya són de 200 pessetes i duen estampat el segell del grup de treball que els posa a la venda. El bon dona dret, d'altra banda, "a una recollida dels nivells de radioactivitat existents al teu medi ambient familiar, laboral o qual sevolga altre que indiquis". Si l'acollida a la iniciativa ho permet, es pensa en la possibilitat d'adquirir un altre aparell del mateix tipus, o potser continuar la campanya per tal d'adquirir-ne un més precís, del tipus d'ionització, que permet diferenciar en cada cas la mena de radiació.

UN "CASON"

Porque un barco sufra una avería y embarranque en las costas Gallegas, no escribiríamos este artículo, dado que son muchos los registrados en la llamada costa de la muerte; entre Enero y Febrero del año pasado fueron cinco los accidentes ocurridos con el saldo de 28 muertes.

Pero el cinco de Diciembre un barco con bandera panameña se incendió al sufrir una explosión a bordo cuando se encontraba a 28 millas de la costa, amaneció horas más tarde en una playa próxima a Finisterre, por razones todavía inexplicadas, atrás quedaban 23 tripulantes de los 31 que tenía el Cason (así se llamaba el barco) la mayoría de nacionalidad china y sin apenas bagaje de navegación; y empezaba el caos, el miedo la huida de la población y

la suma de despropósitos, incompetencias y abusos de una administración que ha rodeado el caso de un absoluto secretismo.

Diversas son las causas que han probocado la situación actual: Por un lado el pabellón del barco por otro la carga del Cason, y posteriormente la actitud de la administración.

Es por ello que el Comité Confederal de la CNT envió una delegación a la zona, que elaboró un CONTRA-INFORME de los hechos, trabajando conjuntamente con los vecinos de la Zona y los Ayuntamientos de Corcubión etc., siendo la única organización que está moviendo el tema.

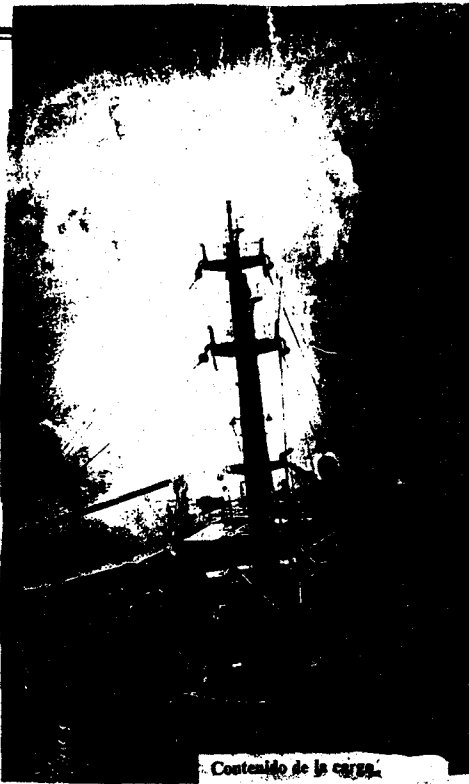

Vecinos de Gijón, que se oponen al paso de los camiones que transportaban los bidones del Cason, se enfrentan con la Guardia Civil.

En este informe resalta que solo intereses economicos pueden explicar el que en la madrugada del Sábado 5 de Diciembre, el remolcador (Remolcanosa5) soltara amarras dejando al buque panameño a la deriva a, cinco millas de la costa provocando así su embarrancamiento sin conocer aún el peligro que podia representar.

Que resulta a todas luces injustificable la actitud dilatoria y de ocultamiento de la realidad por parte de la administración, permitiendo que el Domingo 6 más de 5 mil personas pusieran en peligro sus vidas al acercarse al lugar del siniestro.

Que en la misma linea dilatoria y encubridora, las autoridades no han procedido con la inmediatez necesaria a informar a los Ayuntamientos y población afectada, cuyo pánico las autoridades han potenciado creando un enorme confusio-nismo contradiciendose y tratando de engañar a la opinión publica, haciendo ver que habia un barco del Instituto Oceanografico de la Coruña habiendo comprobaciones técnicas, cuando en éste sólo iba la tripulación y ni un solo tecnico. Que con lo dicho las autoridades están poniendo en peligro a miles de personas y el equilibrio ecológico y economico de la zona, pues los mismos especialistas reconocen que no puede sabarse con exactitud ni el contenido de la carga, ni la magnitud de la catástrofe. Sobre todo teniendo en cuenta que la Asistencia Sanitaria en la Zona se reduce a 2 Medicos y 1 ATS en Finisterre y 1 Medico y 1 ATS en Corcubión, reforzada con una UVI móvil con un medico que pidió ser relevado por exceso de trabajo estando el Hospital más cercado en la Coruña a 90 Km. del lugar.

Contenido de la carga:

Las sustancias mas importantes son las siguientes:

Cresoles, 110.500 kilogramos, repartidos en aproximadamente 500 bidones, de los que se han rescatado 200.

—Anilinas, 473 bidones, de los que se han rescatado 19. Aero-soles, 33 kilogramos.

—Cemento líquido, 32.043 kilogramos.

—Aldeidos y cetonas, 4.730 kilogramos.

—Etilenos, 1.200 kilogramos. —Barnices y esmaltes, un contenedor.

—Acetatos, 20 bidones. —Alcoholes, 212.000 kilogramos.

—Xiloles, 1.123 bidones.

—Butóxilos, 430 bidones.

—Alquitranes, 36 bidones.

—Sodio metálico, 12.480 kilogramos.

—Cumeno, 75 kilogramos.

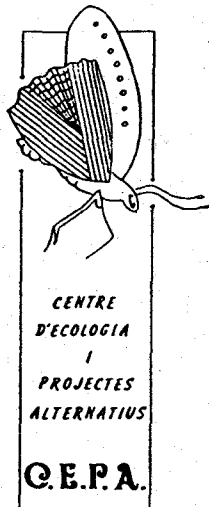
—Ácido fosfórico, 12 bolsas.

—Tróxido de fósforo, 50.000 kilogramos.

—Ácido sulfúrico y derivados, 2.200 kilogramos.

—Formaldehidos, 46 barriles.

La mayoría de estas sustancias son peligrosas para las personas. Sin embargo, las autoridades en general, y el director general de Marina Mercante en particular, han resaltado que no van a producir contaminación y que sólo son peligrosas en caso de contacto directo.

MÉS INFORMACIÓ SOBRE EL CEPA.

C/de Jacint Verdaguer, 48

MOLINS DE REI

El Centre d'Ecologia i Projectes Alternatius (CEPA) és una associació ecologista, científica, sense finalitats lucratives i independent de qualsevol partit polític o d'altres institucions.

L'ecologisme considera que l'actual societat productivista i malversadora, guiada per el màxim guany a curt termini de les empreses, serveis de les institucions o interessos particulars i per l'obsessió del creixement de les magnituds macroeconòmiques, no mesura adequadament, ni el valor actual i futur de les extraccions de recursos ni de les insercions de residus al medi ambient, ni garanteix la satisfacció vital ni, de vegades, la supervivència individual o col·lectiva, com tampoc l'equilibri ecològic del Planeta.

Aquestes aspiracions només s'aconseguiran en la mesura que els individus prenguin consciència de la seva importància cabdal com a tals, i es declari lliures, iguals, cooperadors internacionalistes, i responsables de l'impacte actual i futur de les seves activitats davant de la societat i la natura, tant al seu propi país com arreu del món.

Els objectius del Centre d'Ecologia i Projectes Alternatius (CEPA), són els següents:

- Defensar la natura i la població a partir dels principis ecològics suava esmentats dotant als grups i moviments populars i de base catalans, oposats a projectes agressius d'una cobertura tècnica per tal de poder argumentar la seva oposició.
- Fomentar i donar suport a la recerca de noves tecnologies toves, així com la realització de projectes de caire alternatiu.
- Difondre informació ecologista i desenvolupar una àmplia iniciativa d'educació mediambiental i socioecològica, per tal d'arribar a la formació d'un estat d'opinió i de conducte ecologistes.
- Promoure, afavorir i difondre accions encaminades directament a la defensa del medi ambient i la millora de la qualitat de vida.

Per assolir aquests objectius, el CEPA desenvoluparà les següents activitats:

- Pel que fa a projectes concrets de les administracions públiques o d'interessos privat recopilarà dades, elaborarà estudis d'impacte i projectes alternatius i donarà suport tècnic i legal als grups opositors.
- Crearà una xarxa d'informació, biblioteca, arxius i banc de dades, així com un servei d'assessorament.
- Organitzarà seminaris, cursos, taules rodones i altres activitats, tan per augmentar els coneixements tècnics i científics de l'ecologisme, com per motivar una actitud crítica i activa a professionals de tots els àmbits.
- Organitzarà cursos, jornades, i debats de educació mediambiental a tots nivells, impulsant programes educatius de recerca alternativa.
- Afavorirà la creació de cooperatives, centres de recollida selectiva, de recuperació i reciclatge de materials, i en general, qualsevol activitat revitalitzadora de l'entorn socio-ecològic.
- Utilitzarà els medis disponibles per aconseguir una legislació més restrictiva en matèria mediambiental i, alhora, que la legislació existent sigui respectada totalment.

El CEPA compta ja des d'ara amb un seguit de mitjans que anirà ampliant i reforçant:

- Una xarxa d'informació tècnica amb ciutadans compromesos de fa temps amb les reivindicacions ecologistes i connectada amb els grups que treballen al territori català.
- Una informació constant de fets i estudis socioecològics proporcionada com a conseqüència dels lligams existents amb grups ecologistes i organitzacions de base cíviques, professionals i universitaris crítics, no solament del nostre país sinó internacionals.
- Un gabinet interdisciplinari i independent de tècnics qualificats i compromesos amb les intencions i objectius exposats en aquesta declaració.

El CEPA vol ésser per als tècnics i, especialment, per als joves graduats, una eina i un estímul per a l'estudi i aprofundiment de metodologies alternatives i al mateix temps un nucli que faci possible la cristallització d'equips interdisciplinaris de recerca.

El CEPA vol oferir-se als tècnics, científics i col·lectius catalans com a centre de trobada i de debat i per aquesta raó promourà la cooperació amb aquells col·lectius que treballin amb un esperit semblant.

El CEPA demana la col·laboració de tothom que vulgui dotar al nostre país d'una capacitat de resposta científica i tècnica a les agressions ecològiques que es produeixen, per la qual cosa resta obert a tothom que s'identifiqui amb aquests propòsits i hi vulgui treballar amb rigor.

ENTREVISTA AMB ELS "AMICS DE LA BICI"

VICENÇ
BAGANRepresentant
de la associació
Amics de la Bici

La 'bici', una alternativa

Com surt el grup Amics de la Bici?

AB: Surt basicament de dos grups: l'Ateneu Llibertari del Poblet i de treballadors de la revista INtegral, van veure la manca de infraestructura pels ciclistes a Barna i van començar a reivindicar coses concretes: Carril... Et pots fer una petita Historia d'AB.

Al principi és molt espontanea, però poc a poc fem una planificació de les tasques: Carril Bici, Concienciació dels automobilistes per que ens respectin, després veiem que el Carril es insuficient i el necessari es una Xarxa de carrils.

Els actes de AB. sont molt constants: sortides de diumenge, excursions... en pla suau i accions més fortes com aturar trens de la RENFE per no deixar portar bicis, inauguració Carrils Bici alternatius com el de Consell de Cent i Gran Via, tapar els rails del tranvia per la seva perillositat, diades de la Bicicleta l'ajuntament donant-li un aire més radical, fins i tot varem desviar el recorregut per protestar per l'emplaçament del carril per inoperant i ineficac. També participem en totes les mogudes ecologistes, pacifistes etc

Com es defineix A.B.?

El grup es ecologista, pacifista i Antimilitarista.

O sigui que no és només un grup d'usuaris?

És més que un grup d'usuaris perquè pensem que la Bici és un mitjà alternatiu i pot solucionar els problemes de trànsit que te la ciutat i a més el causant de tots aquests problemes: La Societat consumista que prefereix els beneficis materials i a curt termini abans que la salut i la natura, per això lluitem per una societat diferent i ecològica amb altres grups i estant a la Xarxa Ecologista i Alternativa.

Reunions:
els dimarts
de 8 a 10
del vespre.

C/ Demòstencs, 16 (Sants)
08028 BARCELONA - 229 89 73

Quina actitud té l'Ajuntament amb A.B.?

Ens veuen amb bons ulls i ens intenten integrar com un grup d'usuaris però reinvidicatiu i descafeinat i quant no acceptem el seu joc fins i tot hem tingut detencions com a una de les Diades. L'administració no accepta més propostes nostres i això que estan en un carrer sense sortida en qüestió de trànsit, perquè donen suport a solucions electoralistes i que van bé al gran Capital, amb el xantatge de que les solucions ecològiques treuran llocs de treball cosa que és mentida, el que treuran seran els seus grans beneficis.

Quines actituds tenen els automovilistes?

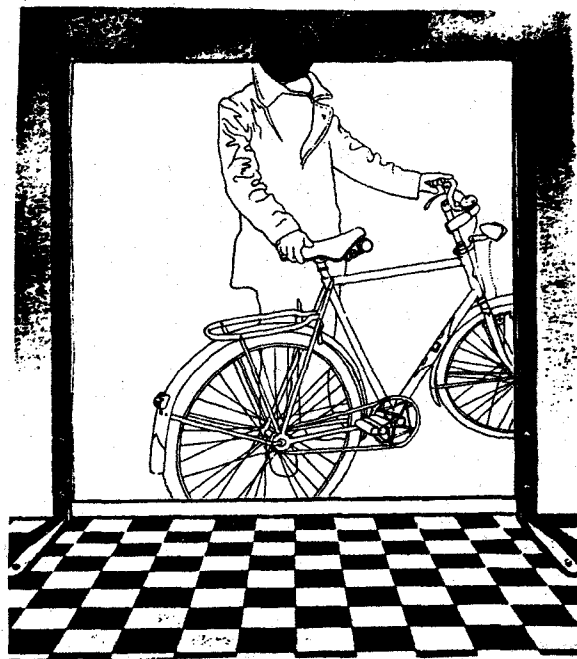
Com tenen poca cultura i concienciació en general i es creuen superiors per tenir un automòbil. Aleshores amb aquesta mentalitat la bici la consideren una cosa inferior sense dret de cap tipus. Aquesta mentalitat va canviant però poc a poc gràcies a la nostre propaganda i al fet de que cada dia hi ha més ciclistes.

Quines perspectives teniu?

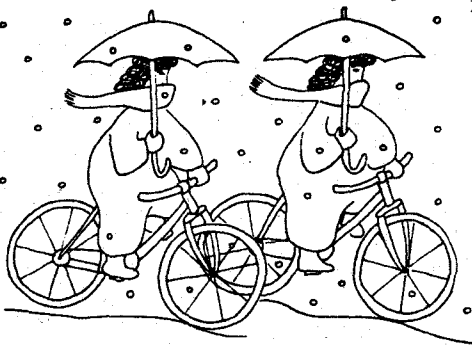
El trànsit esta impossible i es irracional a Barcelona, es té que potenciar el transport públic i els no contaminants, fer restriccions al transport privat i controlar a les fàbriques contaminants i els productes innecessaris.

Que opineu de les Olimpíades del 92?

Estem en contra del qu s'han gastat al Velodrom de la Vall d'Hebró podriem haber potenciat el ciclisme de veritat i en condicions, i l'únic que fan es potenciar l'esport d'elite i competitiu amb el que nosaltres estem en desacord. També estem en contra perque les Olimpíades pujaran impostos, potenciara l'especulació i destruira espais naturals i a nivell de Xarxa Viaria potenciara encara més el transport privat.

N.R.: Mentre confectionavem aquest article, a la radio l'ajuntament anunciava les mides excepcionals contra el transport privat per la gran contaminació que havia a Barra aquests dies de festes nadalengues.

**BI
CI
·
UNI
VE
AN**

FEBRER

GENER

Diumenge 24

Visita a la Colònia Güell (Baix Llobregat) i a la cripta d'en Gaudí. Excursió suau. Porteu-vos el dinar.

Plaça Catalunya, 9 matí.

Divendres 12

Sortida reivindicativa. Plaça de Catalunya, 7 del vespre.

Diumenge 14

Anada al Fossar de la Pedrera i a la Muntanya de Montjuïc pre-olímpica.

Plaça de Catalunya, 10 matí.

Dissabte 27 / Diumenge 28

Excursió al molí de Sant Jordi Desvallés (Gironès) Tren fins a Girona, que visitarem en bici. Excursió suau. Porteu-vos el menjar.

Plaça Catalunya, 9 matí.

BIBLIOGRAFIA BASICA ECOLOGICA

- Lo pequeño es hermoso de Schumacher
H. Blume Col Critica/Alternativas
- Ecologia y Politica Ed.Viejo Topo
Ecologia y Libertad. " "
- Los caminos del Paraiso Laia
Tots de André Gorz(Michel Bosquet)
- Hacia una sociedad Habitable
Amics de la Terra Miraguano Ed.
- Por una Sociedad Ecologica Ed.G.Gili
Los Limites de la Ciudad H.Blume
El Anarquismo en la Sociedad
de Consumo. Ed.Kairos
Tots de Murray Boockchin
- La Convivencialidad de Ivan Illich
Ed. Barral
- El Buen Salvaje de Mario Gaviria Ed.V.Topo
- Ecotopia i Enciclopedia Ecotopiana
de Ernest Callenbach en Ed.Trazo
i Miraguano Ed.
- Por una Sociedad Ecologica
de Jean Marie Pelt
Ruedo Iberico Col.Al Otro Lado

PUBLICACIONS INTERESANTS

- INTEGRAL;mensual 340 Ptes.
Pº Maragall, 371 T.3581311
- TERRA VERDA,estacional,250 Ptes.
Publicació de l'Assemblea Verda
Passatge Nuria, 9 08025 BARNA
- COMUNIDAD, bimensual 150 ptes.
Box 15128 S-10465 Estocolmo

TOTES AQUESTES PUBLICACIONS LES
POTS DEMANAR A LA REDACCIO DE "A.LL."

